

Bet. o. Lovf. om Beskatt. af indenl. Tobak.

§ 2.

3) I Stedet for Paragrafen sættes som ny Paragraf:

„Afgiften ansættes til et saa stort Beløb for hver med Tobak beplantet Skjæppe Land geometrisk Maal, som den for 170 Pund fremmede usorarbejdede Tobaksblade til enhver Tid gældende Indførelstold udgjør.“

§ 4.

4) I 1ste og 2den Linie udgaa Ordene: „— selv om . . . mindre end 1 Skjæppe Land—“.

5) I 4de og 5te Linie udgaa Ordene: „samt af hvorvidt . . . efter Reglen i § 2 b.“

§ 5.

6) Begyndelsen af 1ste Stykke: „De Jordstykker . . . i Genhold til § 1“ udgaa, og i Stedet for sættes: „De Jordstykker, af hvilke Afgiften skal svares“.

7) 2det Stykke udgaa.

8) I 3die Stykke, 1ste Linie, udgaa Ordene: „henholdsvis om Afgiftsfriheden“.

§ 6.

9) Paragrafen udgaa.

§ 8.

10) I 2den og 3die Linie udgaa Ordene: „til de i § 6 . . . samt Godtgjørelse“, og Slutningen af Paragrafen: „Udgifterne ved det i § 6 nævnte Overfjør . . .“ udgaa.

§ 10.

11) I 1ste Stykke, 2den Linie, forandres „200“ til: „170“.

12) 2det og 3die Stykke udgaa.

Af det ovennævnte Flertal med Undtagelse af Mourier-Petersen:

13) Smellem Paragraferne 12 og 13 indsættes følgende ny Paragraf:

Beskommende Minister bemyndiges til at anvende et Beløb af 40,000 Rbd. til Godtgjørelse for Personer, som have beskæftiget sig med Tobaksavl, og som kunne antages at lide Tab ved denne Lov, ved at de miste et hidtil havt Erhverv eller ved, at Lokaler eller Redskaber, som have været benyttede til Tobaksavl, undergaa en Værdiforringelse. De Godtgjørelser, der tilstaas, kunne fastsættes enten til en Udbetaling een Gang for alle eller som Bidrag, der efter Omstændighederne kunne gentages i flere Aar.

Udvalgenes Betænkninger.

Af Mourier-Petersen:

14) Smellem Paragraferne 12 og 13 indsættes følgende ny Paragraf:

„For de Ciendommes Beskommende, hvorpaa der i de sidste 3 Aar før 1ste April 1873 har været dyrket Tobak, bliver i de 5 første Aar efter Lovens Trættredens kun, at opkræve en Afgift lig Forskjellen mellem den nuværende Indførelstold og den i § 2 fastsatte, hvorimod denne indtræder efter ovennævnte Tids Forløb.“

Et Mindretal (M. Hansen og Hasle) kan ikke følge Flertallet i dets Betragtning, at Tobaksavl, hvad enten Tobakstolben forhøjes eller ikke, bør belastes med en Afgift, som den tidligere har været fri for. Da Mindretallet nærer den Forventning, at ved en forsæt Behandling af Lovforslaget om Told- og Skibsafgifter vil Tolden paa Tobak blive usorandret, maa det derfor anse Behandlingen af Lovens om Beskatning af indenlandsk Tobak for umødvendig.

For det Tilfælde, at dets Forventning skulde skuffes, skal det bemærke, at det er enigt med Flertallet i dets Udtalelse, at en Beskatning da vil være uundgaaelig, og at den neppe vil kunne lade sig hensigtsmæssig ordne paa anden Maade end ved en Beskatning af det Areal, der beplantes med Tobak.

Da Lovforslaget indeholder Regler herfor, kan Mindretallet derfor for saa vidt slutte sig til disse; men da det anser den anden foreslaaede Beskatningsmaade ved Tælling af Tobaksbladene for at være forbunden med saadanne Ulemper, at den neppe bør finde Anvendelse, stiller Mindretallet Ændringer, hvorved Reglerne for denne Beskatningsmaade udskydes. Fremdeles finder det Anledning til at stille Forslag i samme Retning som Flertallet med Hensyn til det Udbytte, der skal lægges til Grund for Beregning af Afgiften, idet ogsaa det antager, at man ikke efter de givne Oplysninger kan regne paa mere end 170 Pund tørrede Tobaksblade af 1 Skjæppe Land. Endelig skulle vi tilføje, at vi anse det for uforødent, at Opmaalingerne af de dyrkede Arealer foretages ved en Landinspektør, da dette maa kunne gøres af tvende Mand, der vælges af Politimesteren efter Forslag af vedkommende Sogneraad.

I Genhold hertil foreslaar Mindretallet følgende Ændringer:

Til § 2.

1) Paragrafen affattes saaledes:

„Afgiften udredes i Forhold til Størrelsen af det Areal, som er anvendt til Tobaksdyrkning (jfr. § 5).